

Dialog s počítačem (1995)

INFOBUS

System

CALL SYSTEM
STOP
PAUSE
CONTINUE
EXIT

Computer prompt:

- > Dobry den! Chcete podrobnejsi info o systemu? ano/ne ? #
- > Spojení místní, dálkové, mezinárodní? #
- > Žádáte: **dálkové** Jmenovat spojení? ano/ne ? #
- > Uveďte cílové místo např. Česká Kamenice #
- > Uveďte den v týdnu #
- > Uveďte čas spojení #
- > Pro kontrolu zopakuji Váš požadavek: Praha dnes 13 hodin.
- > Souhlasí? ano/ne ? #
- > Moment ...
- > Nyní jmenuji vyhledaná spojení:
- > Odjezd Liberec 12 hodin 00 minut
- > Příjezd Praha 13 hodin 35 minut
- > Odjezd Liberec 13 hodin 00 minut
- > Příjezd Praha 14 hodin 35 minut
- > Chcete spoje zopakovat? ano/ne ? #

Caller response:

ne <

dálkové <

ne <

Praha <

dnes <

třináct <

ano <

DATE: 18.11.96

TIME: 10

Call and Recogniser Statistics

Best candidates:	Scores
ano	
ne	
.....	

Response time:	0 ms
Requests:	1
Answers:	7
Corrections:	0
Call time:	94 s

Totals and Averages

Calls:	1
Answers:	7
Corrections:	0
Response time:	0 ms

K tradičním cílům vývojových aktivit v oblasti automatického zpracování řeči patří systémy nabízející obousměrnou hlasovou komunikaci s počítačem. Liberecký systém INFOBUS, představený odborné veřejnosti v roce 1995, byl zřejmě první aplikací tohoto druhu vyvinutou v České republice. Umožňoval získat informace o přímém autobusovém spojení mezi Libercem a ostatními městy a obcemi. Požadované informace byly poskytovány na základě dialogu mezi počítačem a uživatelem, který svými odpověďmi na otázky kladené systémem specifikoval své požadavky na cíl, den a přibližný čas spojení. V databázi bylo přibližně 700 individuálních spojení do 75 míst Čech, Moravy a okolních států, z nichž systém vybral a oznámil ty, které nejlépe vyhovovaly zadání. Rozpoznávací jednotka pracovala se slovníkem o 120 položkách,

mezi nimiž byly názvy obcí, jména dnů v týdnu, číslovky pro určení hodin a několik dalších slov. Složitost úlohy byla dána nejen rozsahem slovníku ale i jeho skladbou. (Objevovala se zde velice podobná jména, jako např.: Děčín vs. Jičín, Trutnov vs. Turnov, či slova extrémně krátká nebo naopak dlouhá, např.: Ne vs. Hodkovice nad Mohelkou.) Přesto rozpoznávací část pracovala s průměrnou úspěšností nad 95%. Hlasový výstup byl vyřešen pomocí databáze předem zaznamenaných řečových signálů, reprezentujících buď celé fráze, jejich části, případně jednotlivá slova. Z nich systém vytvářel konkrétní hlášení nebo otázky podle připraveného scénáře. Podmínky k funkčnímu provozování systému byly i na tehdejší dobu velice skromné: stačil osobní počítač s procesorem typu alespoň 486/66MHz, šestnáctibitová zvuková karta a mikrofon se sluchátky.